Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXII.

Wydana i rozesłana dnia 12. Sierpnia 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12. August 1852.

125.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 14. Kwietnia 1852 *),

o postępowaniu cłowem z towarami przechodowemi na pograniczu między Galicyją wraz z okręgiem Krakowskim z jednej, a królestwem ross. Polskiem z drugiej strony.

Według dekretu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 5. Lutego 1852 i 20. Marca 1852 l. 1361 M. S. i 3447, w celu powstrzymania przemytnictwa towarami przechodowemi na pograniczu między Galicyją wraz z okręgiem Krakowskim z jednej, a królestwem ross. Polskiem z drugiej strony, zawartą została między Austryją i Rosyją umowa, datowana w Wiedniu dnia 3. Października (21. Września) 1851, a przez zaszłą na dniu 14. (2.) Stycznia 1852 w Petersburgu wymianę dotyczących oświadczeń ministeryjalnych ratyfikowaną w następujących postanowieniach, mianowicie:

§. 1.

Towary przechodowe przez jaki urząd cłowy (komorę) na pograniczu między Galicyją wraz z okręgiem Krakowskim z jednej, a królestwem ross. Polskiem z drugiej strony z obwodu cłowego austryjackiego do Polski, albo też w odwrotnym kierunku z Polski w obwód cłowy austryjacki wyjść mające, przekaże urząd wchodowy do owej komory państwa sąsiedniego, przez którą wejście odbyć się ma, i dla tegoto taż komora państwa sąsiedniego w oświadczeniu wywozowem wymienioną być powinna.

§. 2.

Co do linii granicznej, którą Wisła stanowi, urząd cłowy (komora), przez którą przesełka przechodowa na tejże linii wiślnej przybywa, wtedy tylko dla posełki przechodowej uważany być może za urząd wychodowy, jeżeli komora w państwie sąsiedniem, przez którą wejście towarów przechodowych do onego urzędu cłowego uskutecznionem być ma, nie ma w tutejszem państwie innego bliższego urzędu cłowego, do wydania certyfikatu na wejście rzeczonych towarów upoważnionego.

W przeciwnym razie powinien urząd, przez który posełka na wymienionej linii Wisły przybywa, przekazać ją w celu uskutecznienia wyjścia do owego urzędu tutejszego państwa, na przeciw którego, albo przynajmniej najbliżej którego leży urząd wchodowy państwa sąsiedniego.

---

*) Rozporządzeniem krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 3. Kwietnia 1852 do l. 14043 uwiadomiono o treści niniejszego obwieszczenia wszystkie kameralne administracyje powiatowe, urzędy celne i oddziały straży skarbowej.

125.

Kundmachung des Landesguberniums vom 14. April 1852*),

über das Zollverfahren mit den Durchfuhrwaaren an der Grenze zwischen Galizien mit dem Krakauer Gebiete einerseits, und dem Königreiche Russisch-Polen andererseits.

Zu Folge Dekrets des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 5. Februar 1852 und 20. März 1852 Z. 1361 F. M. und 3447, ist Behufs der Hintanhaltung des Schleichhandels mit Durchfuhrwaaren an der Grenze zwischen Galizien mit dem Krakauer Gebiete einerseits, und dem Königreiche Russisch-Polen andererseits, zwischen Oesterreich und Rußland ein Uebereinkommen ddto. Wien am 3. Oktober (21. September) 1851 geschlossen, und durch den am 14. (2.) Jänner 1852 in Petersburg erfolgten Austausch der dießfälligen ministeriellen Erklärungen in nachfolgenden Bestimmungen ratifizirt worden, als:

§. 1.

Jene Durchfuhrwaaren, welche bestimmt sind, über ein Zollamt an der Grenze zwischen Galizien und dem Krakauer Gebiete einerseits, und dem Königreiche Russisch-Polen andererseits, aus dem österreichischen Zollgebiete nach Polen, oder in umgekehrter Richtung aus Polen in das österreichische Zollgebiet auszutreten, sind von dem Austrittsamte an dasjenige Zollamt des Nachbarstaates anzuweisen, über welches der Eintritt erfolgen soll, daher dieses Zollamt des Nachbarstaates in der Durchfuhr-Erklärung angegeben werden muß.

§. 2.

Hinsichtlich jener Grenzstrecke, welche durch die Weichsel gebildet wird, ist das Zollamt, über welches die Durchfuhrsendung auf die gedachte Strecke des Weichselflusses gelangt, für die Durchfuhr als Austrittsamt nur dann anzusehen, wenn dem Zollamte des Nachbarstaates, über welches der Eintritt dahin geschehen soll, kein anderes zur Bestätigung des Austrittes von Durchfuhrwaaren ermächtigtes Zollamt des eigenen Staates näher gelegen ist.

Im entgegengesetzten Falle hat das Amt, über welches die Sendung auf die erwähnte Weichselstrecke gelangt, dieselbe zum Austritte an jenes Amt des eigenen Staates anzuweisen, welchem das Eintrittsamt des Nachbarstaates gegenüber, oder doch zunächst gelegen ist.

*) Mit Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 3. April 1852 Z. 14043 sind von dem Inhalte dieser Kundmachung auch sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Zollämter und Finanzwach-Sekzionen in Kenntniß gesetzt worden.

§. 3.

Certyfikat na wyjście, wymagany według przepisów cłowych dla zdjęcia zabezpieczenia, lub kaucyi za posełki przechodowe, wyda urząd wychodowy dopiero wtedy, gdy posełka w ciągu czasu oznaczonego, na odwrotnej stronie boletu przechodowego do urzędu cłowego w państwie sąsiedniem, przez który weń wejść ma, w stanie, jak to bolet opiewa, stawioną i stosownie do przepisów cłowych opowiedzianą zostanie, a na to certyfikat wymienionego urzędu złożonym będzie.

§. 4.

Z postanowień §. 3. wynika w szczególności, że co do towarów przechodowych, które na Przemszy, albo na linii przestrzeni Wisły, od ujścia Przemszy aż do Niepołomic w austryjackim obwodzie cłowym leżącej, ładowane i na Niepołomice i Igołomiję z kraju nadół wodą wysełane bywają, bolet na wejście będzie wydawać nie, jak dotąd niepołomicki urząd cłowy, lecz z zachowaniem §. 3. ów cłowy urrząd galicyjski, który leży naprzeciw, albo najbliżej urzędu cłowego rossyjsko-polskiego, przez który posełka wejść ma.

Atoli co do takich posełek przechodowych, niepołomicki urząd cłowy ma być uważany za urząd pośredni, do którego według §. 152 ustawy o cłach i monopolijach rządowych jeden egzemplarz oświadczenia przesłać, i w którem posełkę dla poddania pod czynność urzędową, §§fami 156 i 157 wymienionej ustawy przepisaną, stawić należy.

§. 5.

Gdyby posełka przechodowa, przybywająca z austryjackiego obwodu cłowego w oznaczoną w §. 2 linię wiślną, miała przeznaczenie wejść do Galicyi, przeznaczenie to z wymienieniem urzędu wchodowego ma być oznajmione urzędowi cłowemu, przez który posełka wstępuje w wymienioną w §. 2 linię wiślną, a urzędu tego rzeczą będzie, posełkę z zachowaniem przepisów o przekazywaniu towarów przekazać do urzędu cłowego, przez który posełka napowrót wejść ma.

§. 6.

Jeżeli posełki przechodowe wymienionego w §. 1 rodzaju, naładowane na Pszemszy, i idące Wisłą przez Niepołomice, składają się wyłącznie z towarów, które wprowadzając, wolno według przepisów cłowych jednego z Państw umawiających się w razie transportowania lądem, zamiast podług wagi, deklarować podług podwód z wyszczególnieniem ilości bydląt pociążnych, to posełki takie wolne są od przekazywania do galicyjskiego urzędu cłowego, leżącego najbliżej polskiego

§. 3.

Die nach den Zollvorschriften zur Auflassung der Sicherstellung oder Haftung für Durchfuhrsendungen erforderliche Austrittsbestätigung ist von dem Austrittsamte erst dann auszufertigen, wenn die Sendung innerhalb der auf dem Rücken der Durchfuhr-Bollete vorgezeichneten Frist zu dem Zollamte des Nachbarstaates, über welches der Eintritt in denselben zu geschehen hat, in dem mit der Bollete übereinstimmenden Zustande gestellt, den Zollvorschriften gemäß erklärt, und hierüber die Bestätigung des erwähnten Amtes beigebracht worden ist.

§. 4.

Aus der Bestimmung des §. 3 folgt insbesondere, daß, wenn es sich um Durchfuhrwaaren handelt, welche auf der Przemsza, oder auf der von der Einmündung der Przemsza bis Niepołomice vom österreichischen Zollgebiete eingeschlossenen Strecke des Weichselstromes in Ladung genommen, und über Niepołomice und Igołomia hinaus stromabwärts versendet werden, die Durchfuhr-Austritts-Bollete nicht wie bisher von dem Zollamte in Niepołomice, sondern unter Beobachtung des §. 3 von jenem galizischen Zollamte auszufertigen ist, welches dem russisch-polnischen Zollamte, über das der Eintritt geschehen soll, gegenüber oder zunächst liegt.

Hinsichtlich solcher Durchfuhrsendungen ist jedoch das Zollamt Niepołomice als Zwischenzollamt zu betrachten, an das nach §. 152 der österreichischen Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung ein Exemplar der Erklärung zu gelangen hat, und zu welchem die Sendung zu stellen ist, um der in den §§. 156 und 157 des bezogenen Gesetzes vorgeschriebenen Amtshandlung unterzogen zu werden.

§. 5.

Wäre eine aus dem österreichischen Zollgebiete auf die im §. 2 bezeichnete Weichselstrecke gelangende Durchfuhrsendung bestimmt, nach Galizien einzutreten, so ist diese Bestimmung mit Angabe des Eintrittsamtes bei dem Zollamte, über welches die Sendung auf die im §. 2 erwähnte Weichselstrecke gelangt, anzumelden, welchem Amte obliegt, die Sendung unter Beobachtung der für die Güteranweisung bestehenden Vorschriften an das Zollamt, über welches der Wiedereintritt geschehen soll, anzuweisen.

§. 6.

Wenn Durchfuhrsendungen der im §. 1 erwähnten Art, welche auf dem Przemsza-Fluße geladen wurden, und auf der Weichsel über Niepołomice versendet werden, ausschließend aus solchen Gegenständen bestehen, deren zollämtliche Erklärung für die Einfuhr nach den Zollvorschriften eines der beiden kontrahirenden Staaten beim Land-Transporte, statt nach dem Gewichte, auch nach der Fuhre mit Benennung der Anzahl der Zugthiere gesetzlich gestattet ist, so sind solche Sendungen von der An-

urzędu wchodowego, tudzież od składania certyfikatu §fem 3 przepisanego, i z onemi w ogólności trybem dotychczasowym postępować należy.

Niepołomicki urząd cłowy powinien atoli przekonać się, jako ładunek innych, jak wymienione, nie zawiera przedmiotów, i zawiadomić o tem rossyjską komorę cłową.

§. 7.

Istniejące przepisy, nakazujące, ażeby każdy statek, który, płynąc czy to z wodą, czy pod wodę, przebywa owo miejsce, gdzie Wisła pod Niepołomicami opuszcza austryjacką ziemię, stawiono w niepołomickim urzędzie cłowym, nie doznają żadnej zmiany z powodu postanowień §§. 1 i 3.

Gdyby przy tem stawieniu okazało się, że ładunek statku na dół (z wodą) płynącego całkiem, albo w części składa się z towarów przechodowych, niepodciągnionych pod wyjątek §. 6, wtedy niepołomicki urząd cłowy powinien w razie, jeżeli posełka ma przeznaczenie być wprowadzoną do królestwa rossyjsko-polskiego, uwiadomić o tem rossyjsko-polski urząd cłowy w Igołomii, i czynność urzędową, §§fami 156 i 157 austr. ustawy o cłach i monopolijach rządowych przepisaną i zawsze z największem ile być może przyspieszeniem uskutecznić się mającą, przedsięwziąć spólnie z delegowanym tegoż urzędu, który podpisze także stwierdzenie, według §. 156 wymienionej ustawy na bolecie przechodowym dołożyć się mające.

§. 8.

Aby żaden statek przechodzący przez miejsce, w §. 7 oznaczone, nie mógł uchylić się od stawienia się w niepołomickim urzędzie cłowym, mają pod nadzorem galicyjskiego niepołomickiego urzędu cłowego i rossyjsko-polskiej-igołomijskiej komory cłowej bydź w pogotowiu statki wodne, a straży obu państw pobrzeżnych ma być dozwolono, w celu strzeżenia Wisły od miejsca, gdzie jest niepołomicki urząd cłowy, pół godziny drogi pływać na dół po Wiśle przez całą jej szerokość, i statki, któreby płynąc na dół, chciały uchylić się od stawienia się w wymienionym urzędzie, zatrzymywać i stawić na powrót do tegoż urzędu.

§. 9.

Zaniechane stawienie podpada postępowaniu, w austryjackiej ustawie karnej na przestępstwa dochodowe przepisanemu; jeżeliby zaś wbrew prawu usiłowano wylądować, władza owego kraju, na którego brzegu popełniono to przestępstwo, ma według praw własnych przeprowadzić karne postępowanie.

weisung an das dem polnischen Eintrittsamte zunächst gelegene galizische Zollamt, und von der Beibringung der im §. 3 vorgeschriebenen Bestätigung befreit, und überhaupt auf dieselbe Art wie bisher zu behandeln.

Jedoch hat das Zollamt in Niepołomice sich die Ueberzeugung zu verschaffen, daß die Ladung keine andere als die erwähnten Gegenstände enthält, und hiervon das russische Zollamt zu verständigen.

§. 7.

Die bestehenden Zollvorschriften, wornach jedes Fahrzeug, welches in der Thal- oder Bergfahrt jene Stelle überschreitet, wo die Weichsel bei Niepołomice das österreichische Staatsgebiet verläßt, zu dem Zollamte in Niepołomice gestellt werden muß, erleiden durch die Bestimmungen der §§. 1 und 3 keine Aenderung.

Wenn es sich bei dieser Stellung zeigt, daß die Ladung eines in der Thalfahrt begriffenen Fahrzeuges ganz oder theilweise aus Durchfuhrgütern besteht, die nicht unter die Ausnahme des §. 6 fallen, so hat das Zollamt in Niepołomice, wenn die Sendung für den Eintritt nach Russisch-Polen bestimmt ist, hiervon das russisch-polnische Zollamt in Igołomia zu verständigen, und die unter §§. 156 und 157 der österreichischen Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung vorgeschriebene, stets mit möglichst größter Beschleunigung zu vollziehende Amtshandlung gemeinschaftlich mit einem Abgeordneten dieses Amtes vorzunehmen, welcher die nach §. 156 des bezogenen Gesetzes auf der Durchfuhr-Bollete beizufügende Bestätigung mitzufertigen hat.

§. 8.

Damit kein Fahrzeug bei Ueberschreitung des im §. 7 bezeichneten Punktes sich der Stellung bei dem Zollamte in Niepołomice entziehen könne, sind an beiden Ufern, unter der Obsorge des galizischen Zollamtes in Niepołomice und der russisch-polnischen Zollkammer in Igołomia geeignete Wasserfahrzeuge in Bereitschaft zu halten, und soll dem Personale der Wachanstalten beider Uferstaaten gestattet seyn, zum Zwecke der Ueberwachung die Weichsel von dem Punkte, wo das Zollamt in Niepołomice gelegen ist, eine halbe Stunde Weges nach abwärts ihrer ganzen Breite zu befahren, um die Fahrzeuge, welche sich in der Thalfahrt der Stellung zu dem genannten Zollamte zu entziehen versuchen sollten, anzuhalten und zu diesem Amte zurückzubringen.

§. 9.

Die unterlassene Stellung ist nach dem österreichischen Strafgesetze über Gefälls-Uebertretungen zu behandeln; wäre jedoch eine gesetzwidrige Landung versucht worden, so ist das Strafverfahren von der Behörde und nach den Gesetzen jenes Landes zu pflegen, an dessen Ufer diese Uebertretung verübt wurde.

§. 10.

Jeżeli do przytrzymania przyczynili się spólnie ludzie obu państw ku temu postanowieni, wtedy uzyskana z postępowania karnego kara pieniężna, tudzież wartość przedmiotów, jeżliby jako przepadłe uznane były, po strąceniu kosztów, przypadnie w równych częściach funduszom karnym obu krajów.

§. 11.

Urząd cłowy, przez który posełka wychodzi, ma nie tylko przedsięwziąć cłową rewizję zewnętrzną, oglądając ładunki, przerachowując paki i skrzynki z towarami, porównywając znaki i liczby tychże, tudzież przydane pieczęcie woskowe i ołowiane z osnową boletu przechodowego, lecz winien oraz przynajmniej część posełki, na której wybór strona wpływać nie może, co do wewnętrznej treści przeglądnąć, aby tak przekonać się o ilości, gatunku i jakości towarów.

Jeżeli dla uskutecznienia oględzin wewnętrznych urzędowe zamknięcie odjętem zostało, tedy takowe na nowo wykonać potrzeba.

Jeżeli przy rewizyi cłowej nie znaleziono nic takiego, coby zarzutowi ulegało, urząd wychodowy wypisawszy na odwrotnej stronie boletu przechodowego słowa: „widziano i w należytym stanie znaleziono“ posełkę, o ile takowa w ogólności urzędowem zamknięciem zapomocą pieczęci na wosku lub ołowiu opatrzoną być może, przekaże pod takiem zamknięciem do stawienia się w urzędzie wchodowym państwa sąsiedniego, z wymienieniem dnia i godziny ukończonej ekspedycyi, jakoteż przeciągu czasu, w jakim ze względem na długość przebyć się mającej drogi stawienie nastąpić ma.

Rozumie się zresztą samo przez się, że takie towary jedynie owemi gościńcami cłowemi, na których stosownie do przepisów wolno je w kraj sąsiedni wprowadzać, i w takim tylko czasie wywożone być mogą, iżby drogę od urzędu wychodowego do urzędu wchodowego za dnia odbyć można.

Gdyby zaś dokument, przez ross. polski urząd cłowy na posełkę przechodową wydany, który w niniejszym artykule boletem przechodowym nazwano, co do rodzaju i ilości towarów nie zawierał w sobie wszystkich dat, jakie we względzie postępowania cłowego z towarami przechodowemi obowiązujące jeszcze w królestwie Polskiem przepisy cłowe z dnia 28. Sierpnia (9. Września) 1842 §. 69 Wzór L. co do deklaracyi towarów stanowią, tedy do rzeczonego dokumentu dołączony być ma odpis deklaracyi o towarach.

§. 12.

Urząd wchodowy, w którym posełkę w wyznaczonym czasie stawiono, przedsięweźmie na podstawie deklaracyi towarów, wraz z boletem przechodowym urzędu przekazującego przedłożyć mu się mającej, urzędową rewizyję cłową,

§. 10.

Wirkten bei der Anhaltung Angestellte beider Staaten gemeinschaftlich, so wird der durch das Strafverfahren einfließende Strafbetrag, mit Einschluß des Werthes der etwa in Verfall erklärten Gegenstände, nach Abzug der Unkosten, den Straffonden der beiden Länder zu gleichen Theilen zugewendet.

§. 11.

Das Zollamt, über welches der Austritt erfolgt, hat nicht nur die äußere zollämtliche Untersuchung durch Besichtigung der Ladung, Abzählung der Waarenpäcke und Behältnisse, und durch Vergleichung ihrer Zeichen und Nummern, so wie der angelegten Wachs- oder Bleisiegel mit dem Inhalte der Durchfuhr-Bollete vorzunehmen, sondern auch wenigstens einen Theil der Sendung, auf dessen Auswahl der Partei kein Einfluß zukommt, der inneren Untersuchung zu unterziehen, um sich von der Menge, Gattung und Beschaffenheit der Waaren zu überzeugen.

Wurde zum Behufe der Untersuchung der innere ämtliche Verschluß abgenommen, so ist derselbe neuerlich anzulegen.

Wurde bei der zollämtlichen Untersuchung ein Anstand nicht entdeckt, so hat das Austrittsamt auf dem Rücken der mit „Gesehen und richtig befunden" zu bezeichnenden Durchfuhr-Bollete die Sendung, und zwar, soferne dieselbe überhaupt zur Anlegung des ämtlichen Verschlußes durch Wachs- oder Bleisiegel geeignet ist, mit diesem Verschluße versehen zur Stellung bei dem Eintrittsamte des Nachbarstaates anzuweisen, unter Beifügung des Tages und der Stunde der geschehenen Abfertigung, dann des der zurückzulegenden Wegesstrecke angemessenen Zeitraumes, binnen welchem die Stellung zu geschehen hat.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß der Austritt solcher Waaren nur auf jenen Zollstrassen, auf deren Fortsetzung der Eintritt in den Nachbarstaat gesetzlich gestattet ist, und zu einer solchen Zeit geschehen dürfe, daß der Weg vom Austrittsamte bis zum Eintrittsamte bei Tag zurückgelegt werden könne.

Sofern die von dem russisch-polnischen Zollamte über die Durchfuhrsendungen ausgefertigte, im gegenwärtigen Artikel als Durchfuhr-Bollete bezeichnete Urkunde hinsichtlich der Gattung und Menge der Waaren nicht alle jene Daten enthält, welche in den bezüglich des Zollverfahrens der Waarendurchfuhr noch in Wirksamkeit stehenden Zollvorschriften für das Königreich Polen vom 28. August (9. September) 1842 §. 69 Muster L. für die Waarenerklärungen vorgeschrieben sind, so ist derselben eine Abschrift der Waarenerklärung beizulegen.

§. 12.

Das Eintrittsamt, zu welchem die Sendung in der vorgeschriebenen Frist gestellt wurde, nimmt auf Grund der demselben zugleich mit der Durchfuhr-Bollete des anweisenden Amtes zu überreichenden Waarenerklärung die zollämtliche Untersuchung vor,

wyrazi, jeżeli rzecz znajdzie bez zarzutu, na bolecie przechodowym, który zatrzymany być ma, słowo „widziano", tudzież dzień i podpis urzędowy i wyda certyfikat na przybycie posełki stosownie do §. 3., powołując się na datę i liczbę zapisu w rejestrach cłowych, który na podstawie otrzymanej deklaracyi uskutecznił.

§. 13.

Te certyfikaty przybycia przechodowych posełek, przekazanych od urzędów celnych państwa sąsiedniego załatwiane będą w ten sposób, że takowe z wydrukowanych, jukstowanych i parafowanych rejestrów za liczbą bieżącą, przy zapełnieniu miejsc próżnych i wyciśnięciu urzędowej pieczęci, w trzech równobrzmiących egzemplarzach, które podpisze przełożony urzędu i kontrolor lub jego zastępca, wygotowane będą.

Jeden ich egzemplarz wręcza się natychmiast przystawowi, aby służył za dowód temu, na czyje imię opiewa bolet przechodowy.

Drugi egzemplarz wraz z zatrzymanym boletem przechodowym prześle urząd, wydający certyfikat przybycia, najpóźniej we trzy dni od dnia przybycia posełki, urzędowi wychodowemu państwa sąsiedniego.

Trzeci egzemplarz stanowi juksta dwóch z rejestru wyciąć się mających właśnie co wymienionych boletów, i zostaje w rejestrze w urzędzie.

Po zrobionym użytku z rejestrów, w których zapisane są certyfikaty przybycia, urzędy odsełać mają takowe w okresach czasu do podobnego przedkładania ustanowionych owym władzom, którym rejestra cłowe przedkładają się.

Władze obu krajów, którym bezpośredni kierunek urzędów cłowych powierzono, mają obowiązek ściśle nad tem czuwać, ażeby urzędy cłowe dokładnie przestrzegały przepisów niniejszej umowy.

Władzom wyższym obu krajów zastrzega się, iż gdyby przy rozpoznaniu rejestrów certyfikatów wchodu i ściągających się do tego papierów, wpadły na jaką wątpliwość lub usterki, do których uchylenia potrzebny jest wpływ władzy państwa sąsiedniego, z nią w tym względzie porozumieć się mają.

§. 14.

Dopiero po powrocie boletu przechodowego, łącznie z drugiem egzemplarzem certyfikatu przybycia, urząd wychodowy wygotowawszy bolet wychodowy dla posełki przechodowej, roześle o tem uwiadomienie do innych urzędów, jak to przepisano w instrukcyi urzędowej, opiewającej o wychodzie towarów przewozowych.

bezeichnet, wenn ein Anstand nicht entdeckt wird, die einzuziehende Durchfuhr-Bollete mit „Gesehen" unter Beifügung des Datums und der ämtlichen Fertigung, und stellt die Bestätigung des Eintreffens der Sendung dem §. 3 gemäß aus, mit Berufung auf Datum und Nummer, der auf Grund der empfangenen Erklärungen in den Zollregistern vollzogenen Verbuchung.

§. 13.

Diese Bestätigung des Eintreffens der von Zollämtern des Nachbarstaates angewiesenen Durchfuhrsendungen sind aus vorgedruckten, juxtirten und paraphirten Registern unter fortlaufenden Zahlen mittelst Ausfüllung der im Vordrucke leer gelassenen Räume, unter Beidrückung des Amtssiegels, in drei gleichlautenden Exemplaren auszufertigen, und von dem Amtsvorsteher, dann dem Kontrolor oder dessen Stellvertreter zu unterschreiben.

Ein Exemplar wird sogleich dem Waarenführer ausgefolgt, um demjenigen, auf dessen Namen die Durchfuhr-Bollete lautet, zur Ausweisung zu dienen.

Das zweite Exemplar sammt der eingezogenen Durchfuhr-Bollete ist von dem Amte, welches die Bestätigung des Eintreffens ausfertigt, längstens binnen drei Tagen, vom Tage des Eintreffens der Sendung, dem Austrittsamte des Nachbarstaates zu übermitteln.

Das dritte Exemplar bildet die Juxta der aus dem Register auszuschneidenden zwei eben erwähnten Bestätigungs-Bolleten, und bleibt im Register bei dem Amte.

Die in Verwendung genommenen Register der Eintreffens-Bestätigung sind von den Aemtern auf jene Behörde, welcher die Zollregister vorgelegt werden, in den für diese Vorlage festgesetzten Zeitabschnitten einzusenden.

Den zur unmittelbaren Leitung der Zollämter berufenen Behörden beider Länder liegt ob, streng darüber zu wachen, daß die Bestimmungen dieses Uebereinkommens von den Zollämtern genau beobachtet werden.

Den Oberbehörden beider Länder bleibt es vorbehalten, in Fällen, wo bei der Prüfung der Eintritts-Bestätigungs-Register und der darauf Bezug nehmenden Papiere Anstände oder Gebrechen wahrgenommen werden, zu deren Abstellung die Einwirkung der Behörde des Nachbarlandes erforderlich ist, sich hierüber mit derselben in's Einvernehmen zu setzen.

§. 14.

Erst nach dem Zurücklangen der mit dem zweiten Exemplare der Eintreffens-Bestätigung belegten Durchfuhr-Bollete nimmt das Eintrittsamt die Ausfertigung der Durchfuhr-Austritts-Bollete vor, und erläßt die durch den Amtsunterricht für den Fall des Austrittes von Durchfuhrwaaren vorgeschriebene Verständigung anderer Aemter.

§. 15.

Gdyby posełka przechodowa do urzędu wchodowego, do którego ją przekazano, z jakiejbądź przyczyny dopiero po upływie wyznaczonego na bolecie przewozowym czasu przybyć miała, w takim razie certyfikat w §. 12 przepisany, jedynie wtedy wydany być może, jeżeli przeszkodę, jaka zaszła, wymienionemu urzędowi w ciągu tego samego czasu oznajmiono, a oraz prawnie wydanem poświadczeniem władzy miejscowej, albo jakiego innego urzędu publicznego udowodniono, że zwłoka była skutkiem wydarzonego jakiego przypadku.

Gdyby przy cłowej rewizyi posełki przechodowej, stawionej w urzędzie, przez porównanie jej z boletem przechodowym we względzie rodzaju, albo ilości towarów wykryto różnicę, w takim razie wstrzymać się należy z wydaniem certyfikatu przybycia, a przyzwawszy tego, na czyje imię bolet przechodowy opiewa, albo przystawa, spisać w dwóch egzemplarzach protokół istoty czynu.

Jeden egzemplarz tego protokołu wręczony będzie przystawowi, drugi zaś w terminie §. 13 zakreślonym, przesłany urzędowi wychodowemu państwa sąsiedniego, który posełkę podług §. 1. przekazał, ku przeprowadzeniu dalszego prawnego postępowania urzędowego.

Czy z powodu poświadczonej w protokole różnicy ilości towarów zarządzone być powinno postępowanie karne dochodowe, to osądzi według ustaw każdego z obu krajów właściwa władza.

§. 16.

Jeżeli posełki przechodowej nie stawiono w urzędzie wchodowym państwa sąsiedniego, do którego była przekazana, albo jeżeli certyfikat stawienia na mocy postanowień §. 15. musiał być odmówiony, to namienionego w §. 14. boletu wyjścia posełki przechodowej zaniechać potrzeba, atoli w takim razie z powodu niezachowania rozporządzeń o wykazywaniu się z uskutecznionego według przepisów wywozu posełki przechodowej, do wywiezienia przekazanej, zarządzić według istniejących przepisów postępowanie karne z winnymi i rękojemcami.

§. 17.

Przepisane w §. 12 certyfikaty przybycia przekazanych posełek przechodowych wydaje się bezpłatnie.

§. 18.

Przepisów o upoważnieniach urzędów cłowych nie zmienia niniejsza umowa.

Gbyby rozszerzenie upoważnień tego lub owego pogranicznego urzędu cłowego okazało się pożądanem dla ułatwienia prawnego handlu przechodowego,

§. 15.

Sollte die Durchfuhrsendung bei dem Eintrittsamte, an welches sie angewiesen wurde, aus was immer für einem Grunde erst nach Verlauf der auf der Durchfuhr-Bollete vorgezeichneten Frist eintreffen, so darf die im §. 12 vorgeschriebene Bestätigung nur dann ausgefertigt werden, wenn das eingetretene Hinderniß dem erwähnten Amte binnen derselben Frist angezeigt, und zugleich durch eine legal ausgefertigte Bestätigung der Ortsbehörde, oder eines anderen öffentlichen Amtes nachgewiesen wurde, daß die Verzögerung durch die Gewalt eines zufälligen Ereignisses herbeigeführt worden sei.

Wird bei der zollämtlichen Untersuchung der zum Eintrittsamte gestellten Durchfuhrsendung durch deren Vergleichung mit der Durchfuhr-Bollete in Absicht auf die Gattung oder Menge der Waaren ein Unterschied entdeckt, so hat die Ausfertigung der Bestätigung des Eintreffens zu unterbleiben, und es ist in einem solchen Falle unter Beiziehung desjenigen, auf dessen Namen die Durchfuhr-Bollete lautet, oder des Waarenführers, über den Thatbestand ein Protokoll in zweifacher Ausfertigung aufzunehmen.

Ein Exemplar dieses Protokolls ist dem Waarenführer auszufolgen, das zweite aber binnen der im §. 13 festgesetzten Frist dem Austrittsamte des Nachbarstaates, von welchem die Sendung nach §. 1 angewiesen wurde, zur weiteren gesetzlichen Amtshandlung zu übermitteln.

Ob über den durch das Protokoll konstatirten Mengenunterschied das Gefälls-Strafverfahren einzuleiten sei, ist nach den Gesetzen jedes der beiden Länder von der kompetenteu Behörde zu beurtheilen.

§. 16.

Wurde die Durchfuhrsendung zu dem Eintrittsamte des Nachbarstaates, an welches sie angewiesen war, nicht gestellt, oder mußte die Ausfertigung der Bestätigung über die geschehene Stellung auf Grund der Bestimmungen des § 15 verweigert werden so hat die im §. 14 erwähnte Ausstellung der Durchfuhr-Austritts-Bollete zu unterbleiben, und es ist wegen unterlassener Beobachtung der Anordnungen über die Nachweisung des vorschriftsmäßig erfolgten Austrittes einer zum Austritte angewiesenen Durchfuhrsendung gegen die Schuldigen und Haftenden das Strafverfahren nach den bestehenden Vorschriften einzuleiten.

§. 17.

Die im §. 12 vorgeschriebenen Bestätigungen des Eintreffens angewiesener Durchfuhrsendungen sind unentgeltlich auszufertigen.

§. 18.

Die Vorschriften über die Befugnisse der Zollämter werden durch gegenwärtige Vereinbarung nicht geändert.

Sollte die Erweiterung der Befugnisse eines oder des anderen Grenzzollamtes für die Erleichterung des rechtlichen Durchfuhrhandels sich als wünschenswerth darstellen,

władze krajowe obu państw pobrzeżnych poczynią w tem względzie za wspólnem porozumieniem się, co uznają za potrzebne.

§. 19.

Dalej zastrzegają sobie oba rządy prawo, ku ułatwieniu prawnego handlu pogranicznego zaprowadzić nowe urzędy cłowe w owych miejscach, gdzie potrzeba tego wykazaną i obustronnie uznaną będzie. Wynurzone na teraz w ogólności ze strony c. k. Rządu austryjackiego w tym względzie życzenie, Rząd ces. rossyjski w duchu łączących oba sąsiednie państwa przyjacielskich stosunków uwzględni, i nie będzie się wahał życzeniu temu w miejscach, gdzie zaprowadzenie urzędu cłowego potrzebnem lub pożytecznem się okaże, a przeciw temu nie staną istotne trudności lub przeszkody, z wszelką gotowością zadość uczynić.

§. 20.

Co do posełek pocztowych obowiązujące obecnie postanowienia zostają w swej mocy. Względem uregulowania postępowania cłowego dla handlu na kolejach żelaznych osobna pertraktacyja przeprowadzoną zostanie.

§. 21.

Niniejsza umowa zawiera się na dwa lata, poczynać się mające od dnia wymiany oświadczeń ministeryjalnych, zastępujących formalną ratyfikacyję. Wszakże takową zawsze, jako na dalsze dwa lata odnowioną, tak długo uważać należy, dopóki ze strony jednego lub drugiego Rządu przynajmniej na trzy miesiące przed upływem każdoczesnego dwuletniego okresu nie nastąpi jej wypowiedzenie.

Podpisani obowiązują się niniejszy protokół, mający zastąpić pierwotny projekt z dnia 25. (13.) Maja 1851, każdy swojemu wysokiemu Rządowi podać do zatwierdzenia, oświadczając oraz, że, gdy umówione środki są jedynie administracyjne, a w pogranicznych do ich wykonywania powołanych urzędach znany jest język niemiecki więcej, niżeli francuski, w razie wątpliwości w wykładaniu postanowień niniejszego protokołu tekst niemiecki za pierwotny uważany być ma.

Co do powszechnej wiadomości z tem oznajmieniem podaje się, że dzień, w którym to wzajemne przekazywanie posełek przechodowych zacząć się ma, później ogłoszony będzie.

Gołuchowski m. p.

so wird in dieser Beziehung von den Landesbehörden der beiden Uferstaaten im gegenseitigen Einvernehmen das Erforderliche veranlaßt werden.

§. 19.

Ferner behalten sich die beiden Regierungen vor, zur Erleichterung des gesetzlichen Grenzverkehres an jenen Orten, wo das Bedürfniß einer solchen Maßregel nachgewiesen, und beiderseits anerkannt werden wird, neue Zollämter zu errichten. Der in dieser Beziehung von Seite der k. k. österreichischen Regierung vor der Hand im Allgemeinen ausgesprochene Wunsch wird von der kais. russischen Regierung im Geiste der zwischen beiden Nachbarstaaten herrschenden freundschaftlichen Verhältnisse berücksichtiget, und kein Anstand genommen werden, diesem Wunsche an jenen Orten, wo die Errichtung eines Zollamtes sich als erforderlich oder nützlich darstellt, und dagegen keine wesentlichen Bedenken oder Schwierigkeiten obwalten, mit aller Bereitwilligkeit zu entsprechen.

§. 20.

Hinsichtlich der Postsendungen werden die dermal in Wirksamkeit stehenden Bestimmungen aufrecht erhalten. Ueber die Reglung des Zollverfahrens für den Verkehr auf Eisenbahnen wird eine besondere Verhandlung gepflogen werden.

§. 21.

Gegenwärtige Vereinbarung wird für die Dauer von zwei Jahren, vom Tage der Auswechslung der die Stelle der förmlichen Ratifikazion vertretenden ministeriellen Erklärungen, abgeschlossen. Dieselbe soll jedoch, als für je zwei Jahre erneuert, so lange gelten, als nicht von einer der beiden Regierungen wenigstens drei Monate vor Ablauf der jeweiligen zweijährigen Frist die Aufkündigung erfolgt.

Die Gefertigten machen sich verbindlich, gegenwärtiges Protokoll, welches an die Stelle des ursprünglichen Entwurfes vom 25. (13.) Mai 1851 zu treten hat, der Genehmigung ihrer beiderseitigen hohen Regierungen zu unterziehen, und erklären zugleich, daß, da die vereinbarten Maßregeln bloß administrativer Natur und die zu deren Vollziehung berufenen Grenzbehörden mehr der deutschen als der französischen Sprache kundig sind, im Falle eines Zweifels über die Auslegung der Bestimmungen dieses Protokolls der deutsche Text als Urtext angesehen werden soll.

Dieß wird zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bedeuten gebracht, daß der Tag, mit welchem diese wechselseitige Ueberweisung der Durchfuhrsendungen zu beginnen hat, nachträglich bekannt gemacht werden wird.

Goluchowski m. p.

126.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 16. Kwietnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież urzędów i organów skarbowych,

o wymiarze należytości od wyroków wydanych w skutek pozwów o unieważnienie ugody o kupno.

Na wniesione zapytanie, jakie należytości wymierzone być mają przy wyrokach w sprawach prawnych, wytoczonych o unieważnienie ugody o kupno, wysokie c. k. Ministerstwo skarbu oznajmiło w ogólności dekretem z dnia 8. Marca 1852 l. 7889/539, że za szacunek rzeczy, szacunek spornych praw ugody uważać, i ze względem na tenże wprzód osądzić należy, ażali zajdzie przytem należytość stała, lub też odsetkowa. W przypadkach, gdzieby zachodziła należytość odsetkowa, stosować się potrzeba zupełnie do taryfowej pozycyi 103. II. A. c), jeżeli zapadłym wyrokiem nie uczyniono zadość żądaniu wyrażonemu w pozwie o uchylenie ugody.

Jeżeliby zaś wyrok uczynił zadość żądaniu w pozwie wyrażonemu, wtedy odróżnić potrzeba, czyli zasądzono uchylenie ugody z powodu naruszenia przepisów, lub też na zasadzie punktów samej ugody, n. p. ponieważ mocą ugody umówiono zastrogę, jej uchylenia, albo jaki warunek oneż rozwiązujący, albo zastrzeżono prawo odkupna, lub prawo odprzedania i t. d. Jeżeli zatem z pomienionego dopiero powodu, ponieważ przepisy cywilne nie nadają prawa pozywania o wypełnienie ugody (jak zachodzą tego przypadki wedle §§. 865, 868, 878, 880, 1048 i 1064 powszechnej ustawy cywilnej w krajach koronnych, w których taż ustawa obowiązuje), albo ponieważ te przepisy jednemu z ugadzających się przyznają prawo żądania uchylenia ugody, (jak się rzecz ma w przypadkach, o których opiewają §§. 877, 932, 934, 1060 pomienionej ustawy) wydanym wyrokiem zasądzone jest uchylenie ugody, nie zaś zarazem powrócenie szkody, lub zadość uczynienie, wtedy takowy wyrok podpada także pod taryf. poz. 103. II. A. c).

Atoli wyroki, mocą których zniesienie ugody zasądzonem jest z drugiego powodu, stoją pod taryf. poz. 103. II. A. b), i podobnie także wyroki, które na pozew oparty na powodach trzeciego rodzaju nie zasądzając zniesienia ugody, zasądzają powrócenie szkody, powinny być stosownie do tejże taryf. poz. 103. II. A. b) podciągnięte pod wymiar należytości, przyczem jednakże tylko szacunek przyznanego zwrotu złużyć ma za skalę wymiaru.

Jeżeli zaś wyrok dla pierwszego powodu, opiewa nie tylko na zniesienie ugody, lecz oraz na powrócenie szkody, lub zadośćuczynienie, wtedy należy pod przepisy tar. poz. 103. II. A. d).

Co podaje się do wiadomości, jako skazówkę zachowania się.

Krajewski m. p.

126.
Erlaß der Finanz=Landes=Direkzion vom 16. April 1852,

an sämmtliche Kameral=Bezirks=Verwaltungen, Aemter und Organe,

über die Gebührenbemessung von Erkenntnissen in Rechtsstreiten wegen Annulirung eines Kaufvertrages.

Ueber die Frage, welche Gebührenbestimmungen auf Erkenntnisse in Rechtsstreiten wegen Annulirung eines Kaufvertrages in Anwendung zu kommen haben, hat das hohe k. k. Finanz=Ministerium mit dem Erlaße vom 8. März 1852 Z. 7889/539 im Allgemeinen bedeutet, daß als Werth des Streitgegenstandes der Werth der streitigen Vertragsrechte anzusehen und darnach vorerst zu beurtheilen ist, ob eine fixe oder Percentualgebühr einzutreten habe. In den Fällen, in welchen die Perzentual=Gebühr einzutreten hat, findet die T. P. 103 II. A. c) durchaus Anwendung, wenn durch das Erkenntniß dem auf Aufhebung des Vertrages gerichteten Klagbegehren nicht stattgegeben wird.

Wurde dem Klagbegehren durch das Erkenntniß stattgegeben, so ist zu unterscheiden, ob wegen Verletzung gesetzlicher Vorschriften, oder im Grunde der Vertragsbestimmungen selbst, weil im Vertrage z. B. der Vorbehalt der Aufhebung desselben, oder eine auflösende Bedingung, oder das Recht des Wiederkaufes oder des Wiederverkaufes u. s. w. festgesetzt wurde, auf die Aufhebung des Vertrages erkannt worden ist. Wurde aus dem erstgedachten Grunde, weil die bürgerlichen Gesetze entweder kein Klagerecht auf Erfüllung des Vertrages gewähren (wie dieß in den Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch wirksam ist, nach den §§. 865, 868, 878, 880, 1048, 1064 dieses Gesetzbuches der Fall ist), oder weil diese Gesetze Einem der Vertragschließenden das Recht einräumen, die Aufhebung des Vertrages zu begehren (wie in den Fällen der §§. 877, 932, 934 und 1060 des gedachten Gesetzbuches), bloß auf die Vertragsaufhebung, und nicht zugleich auf Schadenersatz oder Genugthuung erkannt, so hat auf das Erkenntniß gleichfalls die T. P. 103 II. A. c) Anwendung.

Dagegen unterliegen Erkenntnisse, wodurch die Aufhebung eines Vertrages aus dem zweiten Grunde ausgesprochen wird, der T. P. 103 II. A. b), so wie auch jene Erkenntnisse, in welchen über ein, auf Gründe der letztgedachten Art gestütztes Klagebegehren nicht auf die Aufhebung des Vertrages, sondern auf Schadenersatz erkannt wird, nach derselben T. P. 103 II. A. b) der Gebührenbemessung unterzogen werden müssen, wobei jedoch nur der Werth des zuerkannten Ersatzes als Maßstab der Gebühr zu dienen hat.

Lautet das Erkenntniß aus dem ersten Grunde nicht allein auf die Aufhebung des Vertrages, sondern auch auf Schadenersatz oder Genugthuung, so unterliegt es den Bestimmungen der T. P. 103 II. A. d).

Dieß wird zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gemacht.

Krajewski m. p.

127.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 27. Kwietnia 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież urzędów i organów wykonawczych,

wedle którego urzędników sądowych i prokuratoryi, w skutek nowej organizacyi ustanowionych, we względzie wymiaru i poboru taksy służbowej, jako stale ustanowionych uważać należy.

W skutek dekretu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. Marca 1852 l. 41251/4826, urzędnicy cesarskich sądów i prokuratoryi państwa, ustanowieni w organizowanych już krajach koronnych, mają we względzie usposobienia do pensyi wysłużonej tak dla siebie, jakoteż i dla wdów i sierot swoich, nie być uważanymi za tymczasowo mianowanych, owszem przepisy o płacy wysłużonej, wydane dla mianowanych urzędników stałych i dla wdów tychże, mają względem onych zachować zupełną swą skuteczność, przyczem samo przez się rozumie się, że niezdatność do służby, któraby już przed przyjęciem w służbę publiczną urzędnika dominikalnego, lub gminy wedle powziętego przekonania istniała, jeżliby takowa uchylenie tegoż od urzędu jeszcze podczas prowizoryjum konieczną czyniła, nie nadaje mu żadnego prawa do pensyi ze skarbu Państwa.

Gdy więc mianowani urzędnicy sądowi w tym względzie za stałych uważanymi i poczytywanymi być mają, przeto w przypadkach wyszczególnionych w dekrecie wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 27. Listopada 1850 liczba 32281/2169, który ogłoszono tutejszo urzędowem rozporządzeniem z dnia 15. Grudnia 1850 l. 27830 *), taksa służbowa nie ma być więcej dla nich zwracaną.

Krajewski m. p.

128.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. Maja 1852 **),

wydane do JWW. Namiestników w królestwie Lombardzko-Weneckiem,

którem stanowi się, że dla zawarcia ślubów małżeńskich w królestwie lombardzko-weneckiem, narzeczony należący do gminy w innym jakim kraju koronnym, i też swą dotychczasową przynależność zachowujący, zezwoleniem (konsensem) politycznej władzy swego kraju wykazać się powinien.

Nieraz już były wnoszone skargi, że w królestwie Lombardzko-Weneckiem ludzie, należący do gmin innych krajów koronnych w monarchii austryjackiej,

---

*) Dziennik praw krajowych z roku 1850, pod l. 683, str. 360.

**) Obwieszczenie niniejszego rozporządzenia ministeryjalnego zarzadzono w królestwie Galicyjskiem, wielkiem księstwie Krakowskiem i księstwie Bukowińskiem, pismem Rządu krajowego z dnia 14. Maja 1852, l. 18534.

127.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 27. April 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Gefällsämter und Organe,

wornach die aus Anlaß der neuen Organisirung angestellten Gerichts- und Staatsanwalts-Beamten hinsichtlich der Bemessung und Einhebung der Diensttaxen als definitiv angestellt zu betrachten sind.

Zu Folge Erlaßes des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 28. März 1852 Z. 41251/4826, sind die bei den kaiserlichen Gerichten und Staatsanwaltschaften in den bereits organisirten Kronländern angestellten Beamten in Bezug auf ihre eigene und die Pensionsfähigkeit ihrer Witwen und Waisen nicht als provisorisch ernannt zu betrachten, sondern es haben in Betreff derselben die für definitiv angestellte Beamte und ihre Witwen bestehenden Pensions-Vorschriften ihre volle Wirksamkeit zu behalten; wobei es sich von selbst versteht, daß eine schon vor der Uebernahme eines Patrimonial- oder Komunal-Beamten in den Staatsdienst erhobenermassen bestandene Dienstesunfähigkeit, wenn solche seine Enthebung von dem Amte noch während des Provisoriums als nothwendig darstellt, demselben keinen Anspruch auf eine Betheilung aus dem Staatsschatze geben könne.

Da die Gerichtsbeamten in dieser Beziehung sonach als definitiv angestellt zu betrachten und zu behandeln sind, so hat es von der Zurückstellung der Diensttaxen für dieselben in den mit der hierortigen Verordnung vom 15. Dezember 1850 Z. 27830*) kundgemachten hohen Finanz-Ministerial-Erlaße vom 27. November 1850 Zahl 32281/2169 bezeichneten Fällen abzukommen.

Krajewski m. p.

128.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 4. Mai 1852**),

an die Herren Statthalter im lombardisch-venezianischen Königreiche.

womit bestimmt wird, daß zur Eingehung der Ehe im lombardisch-venezianischen Königreiche der Bräutigam, welcher einer Gemeinde eines der übrigen Kronländer angehört und seine bisherige Zuständigkeit beibehält, den Konsens seiner politischen Heimathsbehörde beizubringen habe.

Es sind bereits mehrfach Klagen vorgekommen, daß im lombardisch-venezianischen Königreiche Angehörige von Gemeinden anderer Kronländer der österreichischen

---

*) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1850, unter Nr. 683, Seite 360.

**) Mit Erlaß des Landesguberniums vom 14. Mai 1852 Z. 18534 wurde die Kundmachung dieser Ministerial-Verordnung im Königreiche Galizien, Großherzogthume Krakau und Herzogthume Bukowina eingeleitet.

bez względu na istniejące w tychże krajach prawa, któremi dla niektórych klas ludności ku zawarciu małżeństwa przepisany jest konsens władzy politycznej, ślubem łączeni bywają. Ministerstwo spraw wewnętrznych znajduje więc potrzebę postanowienia, że w celu zawarcia małżeństwa w królestwie Lombardzko Weneckiem, narzeczony należący do gminy w innym kraju koronnym, i tęż swoją dotychczasową przynależność zachowujący, wykazać się powinien albo zezwoleniem (konsensem) do zawarcia małżeństwa, od władzy politycznej kraju swojego wydanem, lub przynajmniej od tejże zatwierdzoném, albo urzędowem, przez tęż władzę wydnanem świadectwem, jako zezwolenia od władzy politycznej nie potrzebuje, poczem, jeżeli zawarciu małżeństwa inna jaka prawna przeszkoda nie stoi na zawadzie, danie ślubu bez przeszkody nastąpić ma.

Rozporządzenie to należy dotyczącym politycznym i duchownym władzom krajowym ogłosić jako skazówkę postępowania.

Bach m. p.

129.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 4. Maja 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych i podległych jej władz, urzędów i organów,

wskazujące, którym osobom przy darowiznach iz lewkach majątku, na przypadek śmierci uczynionych, służy łaskawszy wymiar taryfowej pozycyi 91. B. II. i pozycyi 106. B. c).

Gdy wszczęto w tym względzie wątpliwości, którymby osobom przy darowiznach i zlewkach majątku, na przypadek śmierci czynionych, służyć miał łaskawszy 4-procentowy wymiar należytości, przepisany w ustawach o należytościach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850, w ustępie II. taryfowej pozycyi 91. B. i w ustępie *c)* taryf. poz. 106. B.; przeto raczyło wysokie Ministerstwo skarbu oświadczyć dekretem swoim z dnia 6. Kwiet. 1852, l. 41825/1896., iż łagodniejszy ten wymiar wtedy tylko ma miejsce, jeżeli pomienione zlewki majątku czyni darodawca, lub spadkodawca

a) dla swego rodzeństwa;

b) dla potomstwa swego rodzeństwa;

c) dla rodzeństwa osób, których jest potomkiem;

d) dla stryjecznych swoich w scislejszem tego słowa znaczeniu, t. j. dla synów i córek rodzeństwa rodzicielskiego.

Które rozporządzenie ogłasza się dla wiadomości i zastosowania się.

Krajewski m. p.

Monarchie ohne Rücksicht auf die in diesen Kronländern bestehenden Gesetze, welche für gewisse Klassen von Personen den politischen Konsens zur Eingehung der Ehe vorschreiben, getraut werden.

Das Ministerium des Innern findet daher zu bestimmen, daß zum Behufe der Verehelichung im lombardisch-venezianischen Königreiche der Bräutigam, welcher einer Gemeinde eines der übrigen Kronländer angehört und seine bisherige Zuständigkeit beibehält, entweder den von der politischen Behörde seiner Heimatgemeinde ausgestellten oder doch bestätigten Ehekonsens, oder das von dieser Behörde ausgefertigte ämtliche Zeugniß, daß er eines politischen Ehekonsenses nicht benöthige, beizubringen habe, wornach, falls sonst kein gesetzliches Ehehinderniß eintritt, die Trauung ohne Anstand Statt zu finden hat.

Diese Anordnung ist den betreffenden politischen und geistlichen Behörden im Lande zur Darnachachtung bekannt zu geben.

Bach m. p.

129.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 4. Mai 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, an die unterstehenden Behörden, Aemter und Organe,

mit der Bezeichnung derjenigen Personen, welchen das günstigere Ausmaß der Tarif-Posten 91 B. II. und 106 B. c) bei Schenkungen und Vermögens-Uebertragungen von Todeswegen zu Statten kommt.

Nachdem sich Zweifel darüber ergeben haben, welchen Personen bei Schenkungen und Vrrmögens-Uebertragungen von Todeswegen das im Absatze II. der Tarifpost 91 B. und im Absatze c) der Tarif-Post 106 B. der Gebühren-Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzte günstigere Gebühren-Ausmaß zu 4 Perzent zu Statten komme; so hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium mit dem Erlaße vom 6. April 1852 Z. 41825/1896 erklärt, daß dieses günstigere Gebühren-Ausmaß nur stattfindet, wenn die gedachten Vermögens-Uebertragungen von dem Geschenkgeber oder Erblasser erfolgen:

a) an seine Geschwister;

b) an die Nachkommenschaft seiner Geschwister;

c) an die Geschwister derjenigen Personen, deren Nachkomme er ist;

d) an seine Geschwister-Kinder im engeren Sinne dieses Wortes, das ist, an die Söhne und Töchter der Geschwister seiner Aeltern.

Dieß wird zur Wissenschaft und genauen Darnachachtung bekannt gegeben.

Krajewski m. p.

130.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 8. Maja 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych, tudzież do magistratu lwowskiego, (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej w Krakowie),

którem ogłasza się nowo ustanowione ceny strzelnego prochu do rozsadzania, dla sprzedaży hurtowej w prochowniach skarbowych, tudzież dla sprzedaży drobniejszej u kupców.

Według dekretu wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Kwietnia r. b. l. 10538/1304 wysokie Ministerstwo wojny na wniosek c. k. głównej Dyrekcyi artyleryi, porozumiawszy się z Ministerstwem skarbu uchwaliło cenę strzelnego prochu do rozsadzania dla kupujących hurtem z prochowni skarbowych w ilości 34 (trzydziestu czterech) zł. reń. za cetnar, zaś przy drobniejszej przedaży u kupców w ilości 24 krajcarów za funt ustanowić, a tem samem znieść dobrodziejstwo niższych cen, jakie w porównaniu z prywatną przedażą na rzecz górnictwa skarbowego i prywatnego, niemniej kamieniołomów i budowli publicznych dotychczas istniały.

Ceny nowoustanowione mają być zaprowadzone od dnia odbioru dotyczącego rozporządzenia w prochowniach skarbowych.

O czem czyni się wiadomo urzędowi obwodowemu (magistratowi) ku dalszemu obwieszczeniu.

Gołuchowski m. p.

131.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 10. Maja 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych i urzędów cłowych,

o postępowaniu cłowem z futrynami do drzwi i okien, tudzież z stągwiami i podobnemi przedmiotami z piaskowca lub granitu wyrabianemi.

Z powodu zaszłego zapytania o sposobie postępowania cłowego z futrynami do drzwi i okien, wodostokami, korytami i t. d. z granitu lub piaskowca wyrabianemi, oświadczyło wysokie c. k. Ministerstwo skarbu, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu, że futryny do drzwi i okien, jeźli są po prostu z kamienia wyciosane, do taryfowej klasy IX., oddziału 39, taryf. poz. *a*), zaś dzieże, żłoby, stągwie i tym podobne rzeczy z piaskowca, granitu i t. d. do taryfowej klasy XXIII., oddziału 85, poz. *a*) cłowej taryfy z dnia 6. Listopada 1851 r. należą, i wedle tego uważane być mają. Co w skutek dekretu wyso-

130.

Erlaß des Landesguberniums vom 8. Mai 1852,

an sämmtliche Kreisämter und den Lemberger Stadtmagistrat, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau),

wodurch die neu festgesetzten Preise des Sprengpulvers für den Großverschleiß bei den ärarischen Magazinen, und für den Detail-Verkauf bei den Verschleißern kundgemacht werden.

Laut Dekretes des hohen Ministeriums des Innern vom 30. April l. J. Z. 10538/1304 hat das hohe Kriegsministerium auf den Antrag der k. k. General-Artillerie-Direkzion, im Einverständnisse mit jenem der Finanzen beschlossen, den Preis des Sprengpulvers für alle Abnehmer, welche dasselbe im Großen aus den ärarischen Magazinen beziehen, auf 34 (dreißig vier) Gulden in K. M. pr. Zentner, für den Detail-Verkauf, bei den Verschleißern aber auf 24 Kreuzer pr. Pfund festzusetzen, und somit die bisher für ärarische und Privatbergwerke, dann für Schieferbrüche und öffentliche Baulichkeiten bestandene Begünstigung eines niederen Preises, gegen jenen für den gewöhnlichen Verkauf an Private, aufzuheben.

Die neu bestimmten Preise haben vom Tage des Empfanges der bezüglichen Verordnung bei den ärarischen Pulver-Magazinen in Wirksamkeit zu treten.

Wovon das Kreisamt (der Stadtmagistrat) zur weiteren Verlautbarung in Kenntniß gesetzt wird.

Golnchowski m. p.

131.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 10. Mai 1852,

an sämmtliche Kameral Bezirks-Verwaltungen und Zollämter.

in Betreff der Zollbehandlung von Thür- und Fensterstöcken, Wasserständern und ähnlichen Gegenständen aus Sandstein oder Granit.

Aus Anlaß einer Anfrage über die Zollbehandlung von Thür- und Fensterstöcken, Wassergranden, Kuhbaren u. s. w. aus Granit oder Sandstein, hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium im Einvernehmen mit dem k. k. Handels-Ministerium erklärt: daß Thür- und Fensterstöcke, wenn sie bloß aus einfach behauenen Steinen bestehen, zur Tarifsklasse IX., Abtheilung 39, Tarifsatz a), Tröge, Krippen, Wasserständer und ähnliche Gegenstände aus Sandstein, Granit u. s. w. zur Tarifsklasse XXIII., Abtheilung 85, Satz a) des Zolltarifes vom 6. November 1851 gehören und darnach zu behandeln sind; was in Folge hohen k. k. Finanz-Ministerial-Erlaßes vom

kiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 30. Marca 1852 l. 9261/458, oznajmia się niniejszem dla wiadomości i zachowania się.

Krajewski m. p.

132.
Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 11. Maja 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, urzędów wykonawczych i organów straży skarbowej,

o tem, że przędze bawełniane podpadają kontroli, tudzież o handlu nietkanemi przędzami bawełnianemi i siatkami koronkowemi.

W dekrecie wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 3. Maja 1848, l. 716 (Okólnik z dnia 17. Maja 1848 l. 40267 *), który rozporządzeniem byłej galicyjskiej administracyi dochodów skarbowych z dnia 16. Maja 1848 l. 12505, ogłoszonym został, i którym niejakiej ulgi w handlu w szczególności co do wyrobów bawełnianych przyznano, są wyraźnie przytoczone ustępy ustawy, których działalność miała być ograniczona, mianowicie §§. 105, 106, 168, 171 i 172, przepisu z dnia 31. Stycznia 1836 l. 8177, Pr. opiewającego o wykonawstwie ustawy o cłach i monopolijach Państwa, (Okólnik z dnia 20. Lutego 1836 l. 10362 **).

Już dekretem wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 4. Sierpnia 1850 l. 19417/1828 (Okólnik z dnia 16. Sierpnia 1850 l. 42678 ***), przez krajową Dyrekcyję skarbową pod dniem 6. Września 1850 l. 10882 ogłoszonym, wydano objaśnienie, że przez one ulżenia bynajmniej zniesioną nie jest wszelka przewozowa kontrola wyrobów bawełnianych wewnątrz okręgu cłowego, ponieważ prócz §§. 370 do 380 ustawy o cłach i monopolijach Państwa, do których przyznane ulgi ściągają się, inne jeszcze istnieją zarządzenia, odnoszące się do odstąpienia i rozesłania towarów kontroli podlegających, a przezto także bawełny i wyrobów bawełnianych, o którychto zarządzeniach ten dekret nie czyni wzmianki.

Do zarządzeń tych należą prócz §. 369 ustawy o cłach i monopolijach Państwa, także postanowienia §§. 93, 94 i 96, dalej §§. 101, 102 i 118 wzmiankowanego przepisu z dnia 31. Stycznia 1836, które przeto i nadał pozostały w swej mocy. Paragrafy te opiewające o kontroli dla przędzy bawełnianej we względzie nabywania materyjałów surowych, niemniej o handlu nie-

---

*) Prowincyjonalny zbiór praw z r. 1848, pod l. 36.

**) Prowincyjonalny zbiór praw z r. 1836, Oddział I., l. 29, str. 64.

***) Dziennik praw krajowych z r. 1850, część XV., l. 458, str. 218.

30. März 1852 Z. 9261/458 hiemit zur Wissenschaft und Darnachachtung kund gegeben wird.

Krajewski m. p.

132.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 11. Mai 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Gefällsämter und Finanzwach-Organe,

in Betreff der Kontrolspflichtigkeit der Baumwoll-Spinnereien, dann des Verkehres mit unverarbeiteten Baumwoll-Garnen und mit Spitzengrund.

In dem mit der Verordnung der bestandenen galizischen Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 16. Mai 1848 Z. 12505 bekannt gemachten Erlaße des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 3. Mai 1848 Z. 716, (Kreisschreiben vom 17. Mai 1848 Z. 40267*), womit einige Erleichterungen des Verkehres, insbesondere in Bezug auf Baumwoll-Erzeugnisse bewilliget worden sind, wurden jene Gesetzes-Stellen ausdrücklich angeführt, deren Wirksamkeit beschränkt werden sollte, namentlich die §§. 105, 106, 168, 171 und 172 der Vorschrift vom 31. Jänner 1836 Z. 8177 Pr., über die Vollziehung der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung (Kreisschreiben vom 20. Februar 1836 Z. 10362**).

Bereits mit dem unterm 6. September 1850 Z. 10882 von der Finanz-Landes-Direkzion bekannt gegebenen Erlaße des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 4. August 1850 Z. 19417/1828 (Kreisschreiben vom 16. August 1850 Z. 42678***) wurde erklärt, daß durch jene Zugeständnisse keineswegs jede Transports-Kontrole für Baumwoll-Erzeugnisse im inneren Zollgebiete aufgehoben worden sei, weil außer den §§. 370 bis 380 der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung, auf welche sich die zugestandenen Erleichterungen erstreckten, noch andere auf die Abtretung und Versendung kontrolpflichtiger Waaren, folglich auch der Baumwolle und Baumwoll-Erzeugnisse Bezug nehmenden Anordnungen bestehen, welche in dem Erlaße unberührt blieben.

Zu diesen Anordnungen gehören außer dem §. 369 der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung, auch die Bestimmungen der §§. 93, 94 und 96, dann 101, 102 und 118 der bemerkten Vorschrift vom 31. Jänner 1836, welche daher noch ferner in Wirksamkeit bleiben. Diese Paragraphe handeln von der Kontrole der Baumwoll-Spinnereien hinsichtlich der Bezüge des Rohstoffes, dann von dem Verkehre mit

---

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1848, unter Nr. 36.

**) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1836, I. Abtheilung, Nr. 29, Seite 64.

***) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1850, XV. Stück, Nr. 458, Seite 218.

tkanemi przędzami bawełnianemi i siatkami koronkowemi, któreto przedmioty, z powodu szczególnej swej ważności we względzie dochodów skarbowych, dopokąd znajdują się u handlarza, stosownie do §§. 101 i 118, opatrzone być powinny bądź dokumentami urzędowemi (boletami, kartami nabycia, lub przesyłki), bądź prywatnemi (notami nabycia), wystawionemi na papierze pod dozorem urzędu wydrukowanym.

Ztąd wypływa widocznie, że w przypadkach, w którychby jeden handlarz, przesyłając w handel drugiemu przędzę bawełnianą, albo bobinet, nie był w możności odstąpienia temuż czyto boletu wydanego przy pierwotnem nabyciu, czy też noty nabycia wystawionej na papierze pod dozorem urzędu wydrukowanym, a to dla tego, iż przesyła część tylko osłonionej temi dokumentami ilości, muszą być koniecznie dopełnionemi warunki, pod któremi może mieć miejsce wygotowanie urzędowego dokumentu osłony, że przeto we względzie takich przesełek pozostają w działalności §§. 370 do 380 ustawy o cłach i monopolijach Państwa.

Te przypadki stanowią atoli wyjątki od reguły, które usprawiedliwia potrzeba scisłej kontroli handlu przędzą bawełnianą i bobinetem, przyczém co do przesełek wyrobów bawełnianych dość jest zachować §. 369. ustawy o cłach i monopolijach Państwa.

Że zarządzenia §§. 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 i t. d. przepisu z dnia 31. Stycznia 1836, wydanego we względzie prowadzenia książek co do przędzy bawełnianej, tudzież farbiarń przędzy czerwonej i fabryk bobinetowych, nie zostały zniesionemi, to rozumie się samo przez się. Przepisy zaś o témże prowadzeniu książek, a mianowicie o prowadzeniu wydrukowanych, pod dozorem urzędu dzienników sprzedaży, nie miałyby żadnego celu, gdyby zarządzenie w §§. 101 i 118, zawarte zniesionem było.

O czem w skutek dekretu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. Kwietnia 1852 l. 12361/606, zawiadamia się powiatowe administracyje skarbowe, tudzież urzędy i organa, z poleceniem, by według przytoczonych przepisów w urzędowaniu swojem nie tylko same się zachowywały, lecz także w stosowny sposób pouczyły dotyczących handlarzy.

Naostatek, jeśliby we względzie dochodów skarbowych zachodziły jakie trudności, a te w tem jedynie początek miały, iż nie była zachowaną przepisana kontrola, o której niniejszem rozporządzeniem przypomniano, n. p. iż zapas przędzy bawełnianej lub bobinetu podczas przewozu lub przechowania miał swą zasłonę tylko w prostej nocie przedaży, lub liście frachtowym, tedy wysokie c. k. Ministerstwo skarbu pozwoliło nie zważać na takie trudności, z czasu przeszłego pochodzące.

Krajewski m. p.

unverarbeiteten Baumwoll-Garnen und mit Spitzengrund, welche Gegenstände wegen ihrer besonderen Wichtigkeit für das Zollgefäll, so lange sie sich bei einem Gewerbetreibenden befinden, entweder mit ämtlichen Urkunden (Bolleten, Bezugs- oder Versendungskarten), oder mit auf ämtlich vorgedrucktem Papiere ausgefertigten Privat-Urkunden (Bezugsnoten), den §§. 101 und 118 gemäß, versehen seyn müssen.

Daraus folgt allerdings die Nothwendigkeit, daß in jenen Fällen, wo ein Gewerbetreibender Baumwollgarn oder Bobbinet an einen anderen Gewerbetreibenden zum Geschäftsbetriebe versendet, ohne in der Lage zu seyn, demselben auch die hierüber beim ursprünglichen Bezuge ausgefertigte Bollete, oder auf ämtlich vorgedrucktem Papiere ausgestellte Bezugsnote abzutreten, weil er nur einen Theil der damit gedeckten Menge versendet, die Bedingungen erfüllt werden müssen, gegen welche die Ausfertigung einer ämtlichen Deckungs-Urkunde stattfinden darf, daß somit in Bezug auf solche Sendungen die §§. 370 bis 380 der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung in Wirksamkeit bleiben.

Diese Fälle bilden jedoch eine durch die Nothwendigkeit einer strengen Kontrole des Gewerbsbetriebes in Absicht auf Baumwoll-Garne und Bobbinet gerechtfertigte Ausnahme von der Regel, wornach bei Versendung von Baumwoll-Erzeugnissen die Beobachtung des §. 369 der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung genügt.

Daß die Anordnungen der §§. 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 u. s. w., der Vorschrift vom 31. Jänner 1836, in Absicht auf die Buchführung der Baumwoll-Spinnerei, Rothgarnfärbereien und Bobbinetfabriken nicht aufgehoben wurden, versteht sich von selbst. Die Bestimmungen über diese Buchführung, namentlich jene hinsichtlich der Führung ämtlich vorgedruckter Verkaufs-Tagebücher, wären jedoch zwecklos, wenn die Anordnung der §§. 101 und 118 außer Wirksamkeit gesetzt worden wäre.

Hievon werden die Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Aemter und Organe zu Folge Dekrets des hohen k. k Finanz-Ministeriums vom 18. April 1852 Z. 12361/606, mit der Weisung in die Kenntniß gesetzt, nicht nur sich bei ihren Amtshandlungen nach den bezogenen Vorschriften zu benehmen, sondern auch die Gewerbetreibenden, die es betrifft, angemessen zu belehren.

Sollten endlich gefällsämtliche Anstände vorkommen, welchen bloß die Nichtbeachtung der mit gegenwärtigem Erlaße in Erinnerung gebrachten Kontrols-Vorschriften zu Grunde liegt, weil z. B. ein Vorrath von Baumwoll-Garnen oder Bobbinet im Transporte oder in der Aufbewahrung bloß mit einer einfachen Verkaufsnote oder einem Frachtbriefe gedeckt war, so hat das hohe k. k. Finanz-Ministerium gestattet, für die Vergangenheit darüber hinauszugehen.

Krajewski m. p.

133.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 15. Maja 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, tudzież podległych jej urzędów i organów,

że chlorek potasu w alfabetycznym spisie towarów w powszechnej taryfie należy mieścić pod pozycyję 98. e).

Alfabetyczny spis towarów przy powszechnej taryfie cłowej zamieszcza chlorek potasu (ukwaszony wodochloran potasu, cali chloricum, cali muriaticum oxygenatum) między nieposzczególnione mareryjały palne zakazanego w wożenia i przewozu, pod pozycyję 103, *a)*. Gdy atoli taż sól sama bez połączenia z palnemi ciałami nie strzela, tedy one doliczyć należy do wyrobów chemicznych, nieposzczególnionych w taryfowej pozycyi 98 *e)*.

Co w skutek dekretu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 6. Maja 1852 l. 1087 H. M. ogłasza się dla wiadomości i zachowania się.

Krajewski m. p.

134.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 17. Maja 1852,

o ustanowieniu nagrody (taglia) za ujęcie uszkodzicieli duktów telegraficznych.

Wysokie Ministerstwo handlu postanowiło dekretem z dnia 7. Maja 1852 za l. 7509, za wykrycie i ujęcie złośliwych, lub swawolnych uszkodzicieli duktów telegraficznych w c. k. krajach koronnych, przeznaczyć nagrodę 2 do 10 złr. w m. k., którą właściwemu donosicielowi, lub imaczowi dyrekcyja poczt, w czyjej urzędowym okręgu szkodę wyrządzono, wedle wielkości tejże przyzna wtedy, gdy w skutek doniesienia, lub ujęcia, postępowanie sądu karnego podług przepisów karnych we względzie szkód i innych karygodnych uczynków na kolejach żelaznych i telegrafach rządowych, które przepisy najwyższem postanowieniem z dnia 8. Lutego r. b. *) są zatwierdzone, przeciw winowajcy wytoczone, a wina sprawdzoną zostanie.

Asygnowaniem tych nagród, które z funduszu telegrafów rządowych wypłacane być mają, zatrudni się c. k. dyrekcyja pocztowa.

Co niniejszem do powszechnej wiadomości podaje się.

Gołuchowski m. p.

---

*) Dziennik praw krajowych, część VII., l. 32, str. 91.

133.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 15. Mai 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, unterstehende Aemter und Organe,

wegen Einreihung des chlorinsauren Cali im alphabetischen Waaren-Verzeichniße zum allgemeinen Zolltarife der Post 98 e).

Das alphabetische Waaren-Verzeichniß zum allgemeinen Zolltarif reiht chlorinsaures Cali (überoxidirtes salzsaures Cali, Cali chloricum, Cali muriaticum oxygenatum) den in der Ein- und Durchfuhr verbotenen, nicht besonders benannten explodirenden Stoffen, Tarifpost 103 a) ein. Da aber dieses Salz für sich allein ohne Verbindung mit brennbaren Körpern nicht explodirt, so ist jenes Salz den nicht besonders benannten chemischen Produkten, Tarif-Post 98 e) beizuzählen.

Welches hiemit zu Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 6. Mai 1852 Z. 1087 H. M. zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgemacht wird.

Krajewski m. p.

134.

Kundmachung des Landesguberniums vom 17. Mai 1852,

betreffend die Festsetzung einer Taglia auf die Zustandebringung von Beschädigern der Telegraphenleitung.

Das hohe Handels-Ministerium hat laut Dekret vom 7. Mai 1852 Z. 7509 auf die Ausfindigmachung und Zustandebringung von boshaften oder muthwilligen Beschädigern der Telegraphenleitungen in den k. k. Kronländern eine Belohnung von 2 bis 10 Gulden K. M. auszusetzen befunden, welche dem betreffenden Anzeiger oder Zustandebringer durch diejenige Postdirekzion, in deren Amtsbezirke sich die Beschädigung ergeben hat, nach Maßgabe der Größe der letzteren dann zuerkannt werden wird, wenn in Folge der Anzeige oder Zustandebringung gegen den Schuldtragenden das strafgerichtliche Verfahren nach den mit Allerhöchster Entschließung vom 8. Februar d. J *) genehmigten Strafbestimmungen gegen Beschädigungen und andere strafbaren Handlungen in Beziehung auf Eisenbahnen und Staats-Telegraphen, eingeleitet und dessen Schuld konstatirt worden ist.

Die Zuweisung dieser Belohnungen, welche aus dem Staatstelegraphenfonde zu bestreiten sind, wird von Seite der k. k. Postdirekzionen zu veranlassen seyn.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Goluchowski m. p.

---

*) Im Landes-Gesetzblatte, VII. Stück, Nr. 32, Seite 91.

135.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 27. Maja 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych i do magistratu lwowskiego (za równoczesnem udzieleniem odpisu Naczelnikowi komisyi gubernijalnej Krakowskiej ku należnemu zarządzeniu w onej krainie),

względem pokostowania sprzętów w przepisie o kwaterunku żandarmeryi z dnia 25. Lipca 1851, w wykazie lit. C. i D. wyszczególnionych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, w odpowiedzi na zapytanie Rządu krajowego, oznajmiło dekretem z dnia 21. b. m. l. 12643., że co do sprzętów, w przepisie o kwaterunku żandarmeryi z dnia 25. Lipca 1851 w wykazie lit. *C.* i *D.* wyszczególnionych (Dziennik praw krajowych część XXXI., l. 256, str. 781), takowych pokostowania, gdy toż wyraźnie nakazanem nie jest, wymagać nie należy.

Jeśliby wszelako pojedyncze gminy skłonić się chciały do ponoszenia takiego nakładu, wolno jest c. k. żandarmeryi umówić się z niemi w sposób dobrowolny, do czego atoli nie ma miejsca przyczynianie się w drodze konkurencyi krajowej.

Co urzędowi obwodowemu (magistratowi) oznajmia się dla jego wiadomości z wezwaniem, by według tego zachował się przy późniejszych sprawianiach sprzętu izdebnego, który przy pierwszem zaprowadzeniu żandarmeryi krajowej z wielkim nakładem nabyty został.

Gołuchowski m. p.

135.

Erlaß des Landesguberniums vom 27. Mai 1852,

an sämmtliche Kreisämter und den Magistrat in Lemberg, (unter gleichzeitiger Mittheilung einer Abschrift an den Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau, zur geeigneten Veranlassung hinsichtlich des dortigen Gebietes),

betreffend den Oelanstrich der in den Ausweisen lit. C. und D. der Gensd'armerie-Bequartierungs-Vorschrift vom 25. Juli 1851 aufgeführten Einrichtungsstücke.

Ueber hierämtliche Anfrage hat das Ministerium des Innern mit dem Erlaße vom 21. l. M. Z. 12643 bedeutet, daß hinsichtlich der in den Ausweisen lit. C. und D. der Gensd'armerie-Bequartierungs-Vorschrift vom 25. Juli 1851 (Landes-Gesetzblatt, XXXI. Stück, Nro. 256, Seite 781) aufgeführten Einrichtungsstücke ein Oelanstrich nicht gefordert werden kann, da er nicht ausdrücklich anbefohlen ist.

Insoferne jedoch einzelne Gemeinden sich zu einer solchen Leistung herbeilassen wollten, steht es der k. k. Gensd'armerie frei, mit denselben ein gütliches Uebereinkommen zu treffen, wobei aber die Landeskonkurrenz nicht in's Mitleid zu ziehen ist.

Wovon das Kreisamt (der Magistrat) zur Wissenschaft mit der Aufforderung verständigt wird, sich hiernach bei Nachschaffung der bei der ersten Aufstellung der Landes-Gensd'armerie mit großem Aufwande beigeschafften Zimmer-Einrichtung zu benehmen.

Goluchowski m. p.